

18. А Иисусъ позна лукавство-то имъ, и рече: Защо мя искушавате, лицемѣри?

19. Покажѣте ми монетѫ-тѫ на дань-тѫ. И тѣ му донесохѫ единъ пѣнзѧ.

20. И казува имъ: Чий е тойзи образъ и надпись-тъ?

21. Казуватъ му: Кесаревъ. Тогази имъ казува: Като е тъй, отдавайте Кесаревы-тѣ Кесарю, а Божіи-тѣ Богу.

22. И като чухъ зачудихъ ся, и оставихъ го и отидохъ си.

23. Въ сѫщій-тъ день дойдохъ при него Саддукен, които казуватъ че нѣма въскръсение; и попытахъ го,

24. И казувахъ: Учителю, Моисей рече: Ако умре иѣкой безъ чада, да ся ожени братъ му за женѣ му, и ще възвести сѣме на брата си.

25. А между нась имаше седмина братія; и първый-тъ ся ожени и умрѣ; и като нѣмаше сѣме остави женѣ си на брата си;

26. Подобно и вторій-тъ, и третій-тъ, до седмый-тъ.

27. А подиръ всички-тѣ умрѣ и жена-та.

28. И тъй въ въскръсение-то на кого отъ седмь-тѣ ще бѫде жена? защото всички-тѣ ѿ имахъ.

29. Отговори Иисусъ и рече имъ: Заблуждавате, попеже не знаете писанія-та, нито силѫ-тѫ Божії.

30. Защото въ въскръсение-то нито ся женятъ, нито за мѫжъ отиватъ, но като ангели Божіи сѫ на небе-то.

31. А за въскръсение-то на мъртви-тѣ, не сте ли чели реченото вамъ отъ Бога, който казува:

32. Азъ съмъ Богъ Авраамовъ, и Богъ Исааковъ, и Богъ Іаковъ? Богъ не е Богъ на мъртви-тѣ, но на живы-тѣ.

33. И като чухъ народъ-тъ, удивлявахъ ся на поученіе-то му.

34. А Фарисеи-тѣ като чухъ че затули на Саддукен-тѣ устата, събрахъ ся наедно.

35. И отъ тѣхъ единъ законникъ, попыта го, за да го искушава, и каза:

36. Учителю! Коя заповѣдь е голѣма въ законъ-тъ?